

V začetku 20. stoletja je namesto rjavega pričelo prevladovati sivorjavo, sivomodro in črno toniranje, pod vplivom secesije pa je v grafično opremo prišel rastlinski ornament. Secesijski elementi so prisotni tudi med rekviziti in na umetnem ozadju ateljejskih fotografij.

Jožef Zalar, tudi Joseph Saller (1843-1882)

Rojen v Ljubljani kot sin Jožefa Zalarja, lastnika hotela Slon. V tem hotelu je imel atelje, ki je bil urejen po dunajskem vzorcu. Imel je več pomočnikov, med drugim tudi na Dunaju rojenega Alfonsa Kneseviča. Na številnih vizitnih portretih so različne navedbe: »Saller jun«, Saller & Knesevič«, »Josef Saller«. Zalar je bil razgledan in nadarjen, bil je tudi kaligraf. Po njegovi prezgodnji smrti je atelje v hotelu Slon prešel v tuje roke, med drugim je bil podružnica celovških fotografov Lobenweina in Anerja.

Franz Lainer (roj. 1845)

Rojen v okolici Salzburga, v Ljubljano je prišel kot fotograf leta 1884. Atelje je imel na Dunajski cesti, kjer je od leta 1864 deloval atelje E. Pogorelca. Omenja se tudi Leinerjev atelje v Tivoliju. Ohranjenih je precej vizitnih in kabinetnih portretov z imenom ateljeja Leiner, med njimi tudi portret Frana Levstika. Nekaj ohranjenih slik je na velikem formatu. 1890 se je preselil v Gradec.

Anton Jerkič (1866-1924)

Po končani realci v Gorici, se je fotografsko izšolal na Madžarskem. 1892 je odprl atelje v Gorici, nato podružnico v Trstu. Na slikah je navajal: »Prvi odlikovani elektrofotografski atelje na Primorskem za moderno slikanje pri električni razsvetljavi«. Fotografiral je popotresno Ljubljano, 1899 je izdal 63 posnetkov slovenskih krajev. Leta 1906 je reportažno fotografiral pogreb Simona Gregorčiča in kraje povezane s tem pesnikom, slike je izdelal v večjem formatu. Jerkič je bil narodno zaveden, široko razgledan, ustvarjalen in likovno nadarjen fotograf.

